

Özlemin Mevsiminde Gül Gül Döküldüm

— aysegul-tezc · 08 Şubat 2010

Kaç gece suskunluğa bıraktım sözcüklerimi
Ölmesini izledim sevdalı cümlelerimin
Kaç dizede yitirdim allayıp pulladığım umutlarımı
Yokluğun keskin bıçaklarını dayadım bileklerime
Kanamalı dudaklarımla yazdım avuç içlerine sevdamı
Mısralarını dayadım sürgün yokluğunda şakaklarıma
Gül gül döküldüm de özlemin her mevsiminde
Yine Öl(e)medim, Gel(e)medikçe sevgili...

Bir çiğ damlası düştü kirpiklerime, avuçlarımda mahzun bir leylakla sarmaş dolaş oturmaktayım.
Gözlerimden akan gamlı mutluluklarımla, her şafakta güneşe savrulan karanlıklarımın dal dal solmakta
gözbebeklerimin tomurcuklu tebessümleri. Hasıraltı edilmiş hüznülerimin günaydınları okşuyor artık
saçlarımla her sabah. Okşarken acıyor özlemlerim ve galip çıkamıyorum kendimle savaşlarımdan...
Kararan bahtımın apansız ateşleri yağıyor üzerime, aynalarda eriyor acımsı gülüşlerim, affet...

Yürekli bir gözyaşıym şimdi avuçlarımda. Tutulmayan sözler gibi dursan da uzaklarda damla damla
coşmaktayım gözyaşlarımla rahmetiyle sana. Islak hüznüler bölerken uykularımı, seller alıp giderdi
düşlerimi sana varamadan... Kaybolan ümitlere doğardım acılara sarılarak. Bilirsin zordur gözlerimi
anlamak.

Yangınları seven dudaklarım titriyor bak sevgili, hadi ört özlemleri dudaklarını mülteci dudaklarıma.
Aldırma kışa kıyamete soyun üzerinden hüznülerini. Yılların yorgunluğunu bir kenara bırak, nefesimde
soluklan. Göğsümden demlediğim sevdanın en koyu demini yudumla.

Beni özledikçe dağları dinle sevgili. Zaman kayıp giderken avuçlarımdan, yankılanan çığlıklarımı
duyacaksın. Dilimin ucundaki ıslak aşk melodisini aliver gönlünün tellerine. Ve eski bir anı olmama izin
verme. Kendin gibi sakla beni içinde. Çıplak bakışlarıyla kirpiklerime takıldığında gözlerimden yüreğime
akma. Akma ki sevişme iklimlerinin ayazında yokluğunla yanmasın yapraklarım.

Şimdi başım öne eğik. Kanamalı yüreğim...
Öksüz cümlelerim ve köksüz sevinçlerim...
Tabakada biriktirdiğim zavallı düşlerim.

Ah yar bilsen, sana ne çok biriktim...
Acemaşiran nağmelerle ağlıyorum şimdi...

Daya dudaklarının yangınını ıssızlığıma
Şerbet diye iç hüznlerimi kirpiklerimden sevgili.
Kurtar beni seni bekleme nöbetlerinden hadi.

Uzat ellerini çenemden tut ve kaldır toprağa bakan yüzümü, yanaklarımdaki gül bahçelerinde dolaşmak isterken dudakların, sevdana ferman yazdıran gözlerime bak. Zaman içtikçe bakışlarımızı, uykusu kaçan yarınlarımı uyut bin parça düşlerin kucağında. Yüreğinde kaybetmeliyim düşlerimi... Sevdanı çakmalısın can alıcı gözlerime, utanılacak bir şey değil ki bu. Dolaylı yollardan da olsa sev beni. Gözlerindeki hayata bakıp aynalara gülümserken unut yorulmuşluğunu sevgili. Ömrümüzün son baharında beklenmedik bir gün ve beklenmedik bir güneşe dokunarak, bizi birbirimize bağlayan üç harf büyük yaz.

Nice yaşanmışlıkların olsa da beyaz kâğıtlarda maziyi yırtmadan bir ev yapmak istedim rüzgâra dayanıklı kâğıtlardan. İçimdeki yağmurla mısra mısra düşmek istedim yüreğine. Kapalı kapılar ardında kanatmaktayken yüreğimi, açık kapılarını dert etmedim kendime sevgili. Her adımda izini sürerdim yüreğime, saklardım hüznlerimi gamzelerime ve sen aldanırdın pembe gülüşlerime... Düşlerin peşinde zordum, kordum da aslında yoktum. Hükmedemedim yüreğine, lakin ayrılığı bağlamadım kaderime.

Geçmişini yükleyip sırtıma, yüreğine gizlesen de beni
Ellerime dokunduğunda tutunacaksın hayata en çok
Ve ben hasretinle değil, vuslatınla öleceğim sevgili...

Ayşegül TEZCAN